

Колір жиropoty і відсоток жиру в постійній масі чистої незнежиреної вoвни

Статева і вікова група овець	Колір жиropoty					
	Білий		Світлий		Кремовий	
	п	М ± m	п	М ± m	п	М ± m
Барани – плідники	45	23,0±0,76	38	24,7±0,89	25	26,5±1,12
Ремонтні барани	74	19,9±0,51	72	19,6±0,48	56	22,2±0,66
Однорічні барани	64	18,8±0,50	51	18,1±0,57	47	20,3±0,65
Вівцematки	25	15,4±0,69	25	14,5±0,64	10	15,7±0,94
Персярки	62	14,7±0,41	51	15,1±0,50	27	16,8±0,86
Ярки	44	14,5±0,48	65	13,6±0,36	46	15,5±0,50
Все поголів'я	314	17,9±0,23	302	17,6±0,22	211	20,2±0,30

При селекції мериносів за комплексом бажаних ознак слід постійно віддавати перевагу тваринам з білим і світлим кольором жиropoty. Досвід успіху племзаводу “Червоний чабан” при створенні таврійського типу асканійських тонкорунних овець свідчить про доцільність такого напрямку селекції.

УДК 636.082.36.575.1

М.В.ШТОМПЕЛЬ¹, Н.В.БОГДАНОВА¹, Р.І.ШТОМПЕЛЬ¹, О.В.БІЛОУС²

ВІКОВА МІНЛИВІСТЬ ПРОДУКТИВНОСТІ БАРАНІВ-ПЛІДНИКІВ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

¹Національний аграрний університет

²Державний науково-виробничий концерн “Селекція”

На популяційному рівні закономірності індивідуального розвитку сільськогосподарських тварин виявляються у різноманітних формах вікової мінливості. Це інтегративна фенотипова реалізація спадкових задатків організму і факторів навколишнього середовища у біологічному часі послідовностей онтогенезу. Параметри вікової мінливості дають теоретичні підстави для обґрунтування практичних строків відбору тварин в системі селекційних програм, встановлення оптимальних строків їх виробничого використання та ефективного прогнозування абсолютного і відносного рівня продуктивності тварин основного стада.

Вікову мінливість продуктивності баранів-плідників досліджено на заводському поголів'ї асканійських тонкорунних овець. Враховані тварини, які мали не менше п'яти стрижок. Рівень продуктивності баранів-плідників за живою масою і настригом вoвни відповідав високим нормативним вимогам овець асканійської тонкорунної породи. Середні показники живої маси і настригу вoвни баранів збільшуються до 3-4 – років, потім стабілізуються і поступово знижуються. Максимальну живу масу барани плідники найчастіше досягали в три роки (26-33%), чотири (34-42%) і п'ять (22-26%), а максимальний настриг вoвни – в два (28-29%), три (37-39%) і чотири роки (18-23%). Висока повторюваність абсолютних показників живої маси досягається з трирічного віку (0,75-1,0), а настригу вoвни – з дворічного (0,80).

На основі кореляційного аналізу вікової мінливості встановлено високі показники повторюваності живої маси (0,501-0,644) і настригу вовни (0,504-0,575) баранів-плідників. Середні коефіцієнти повторюваності зменшуються (від 0,575-0,347) при збільшенні різниці віку в групах співставлення баранів і зменшуються (від 0,362-0,704) при співставленні близьких за віком тварин. Але різноманітність показників продуктивності овець у кожному віці має найвищу кореляцію (в середньому 0,686) з різноманітністю максимального рівня продуктивності тварин. Це свідчить, що біологічні механізми онтогенезу забезпечують у кожному віці високу адекватність реалізації генотипової різноманітності тварин у популяції.

УДК 636.082.36.575.1

М.В.ШТОМПЕЛЬ¹, Т.І.НЕЖЛУКЧЕНКО², Р.І.ШТОМПЕЛЬ¹,

В.О.САЛГАНСЬКА¹

ПОВТОРЮВАНІСТЬ ПОКАЗНИКІВ ПРОДУКТИВНОСТІ ВІВЦЕМАТОК АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

¹Національний аграрний університет

²Херсонський державний аграрний університет

Вівцематки складають найбільш чисельну групу тварин в будь-якому стаді овець. Їх найдовше використовують у виробничому процесі (в середньому біля 5 років). Тому онтогенетичні закономірності реалізації різноманітності вівцематок за продуктивністю мають вирішальне значення для технології виробництва і селекції популяції овець в цілому.

Дослідження проведено на заводському поголів'ї маток асканійської тонкорунної породи овець. Враховано поголів'я різних років народження. Використані вівцематки, що мали не менше п'яти стрижок. Абсолютні показники продуктивності маток у кожному віці відповідали породним нормативним вимогам. Середні показники живої маси і настригу вовни вівцематок зростають до 4 років, потім дещо стабілізуються і знижуються. На основі модельних вікових відхилень встановлено, що висока повторюваність абсолютних показників живої маси досягається з трирічного віку (0,75), а настригу вовни – з дворічного (0,80).

Показники повторюваності живої маси і настригу вовни маток, що визначені кореляційним методом, зменшуються (від 0,499 до 0,248) в зв'язку з підвищенням різниці віку тварин у групах співставлення і збільшуються (від 0,340 до 0,561) при співставленні старших за віком овець. Жива маса і настриг вовни в кожному конкретному віці мають найвищу кореляцію з максимальною продуктивністю вівцематок (0,578), а з рештою вікових змін продуктивності кореляція складає 0,340-0,469. В цілому по всьому поголів'ю овець, за всі роки і вікові градації встановлена висока середня повторюваність живої маси (0,470) і настригу вовни (0,414) маток. Це свідчить про високу ступінь спільності механізмів онтогенезу тварин незалежно від специфіки генетичної різноманітності організмів у популяції, що має принципове значення для теоретичних і прикладних цілей селекції.